

BLUES
URBÀ

Miquel Molina

El compte enrere de la ciutat de l'arquitectura

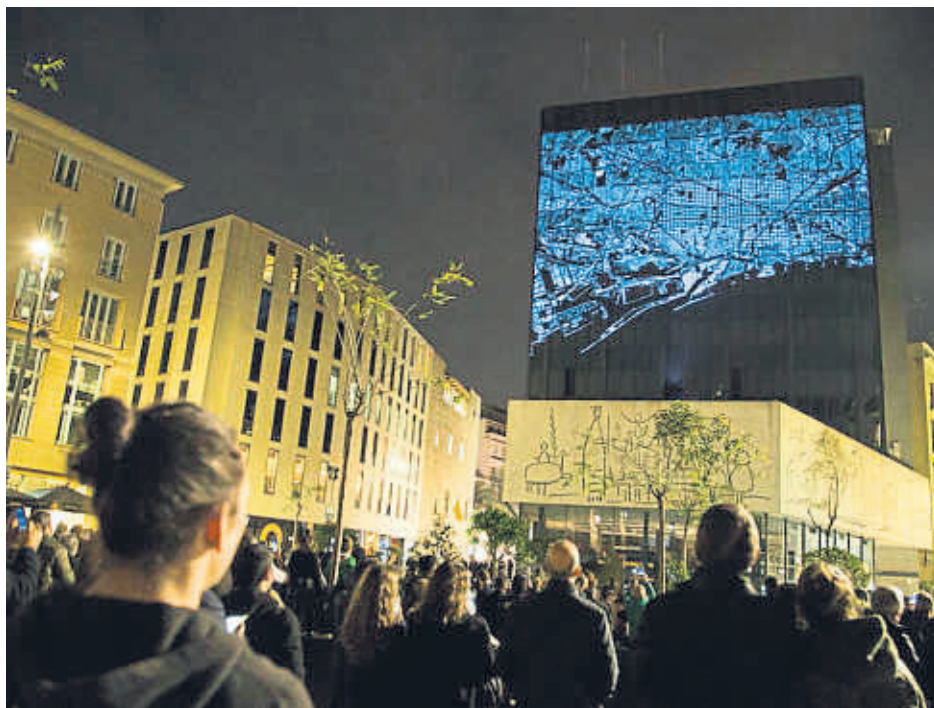
Hores després de saber-se que Barcelona havia estat designada per la Unesco capital mundial de l'arquitectura del 2026, el poeta i crític **Alex Susanna** va compartir a títol personal una reflexió a les xarxes socials: "No seria el moment de plantejar-se un organisme dedicat a difondre el nostre patrimoni arquitectònic, l'urbanisme i el disseny, i alhora promoure'n la investigació? La nostra Cité de l'Architecture". La degana del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), **Assumpció Puig**, va trigar només uns minuts a respondre-li: "Aviat; des del COAC farem una proposta".

La proposta, que s'està ultimant, es presentarà a les administracions probablement a l'octubre. No es tracta, ara per ara, de cap projecte de museu que requereixi una inversió faraònica i, per tant, d'una idea susceptible de quedar-se als llimbs pressupostaris. S'aprofitarien d'entrada les onze seus del COAC per articular el que es planteja com un centre obert de l'arquitectura de Catalunya. Els referents serien el Centre Canadenc d'Arquitectura, l'Amsterdam Center for Architecture o l'esmentada Cité de l'Architecture de París.

El COAC disposa de dos milions de documents en un arxiu que va augmentant amb donacions d'arquitectes contemporanis. En seus com la de Barcelona es programen exposicions, però la tasca de difusió d'aquest llegat no pot fer-la el Col·legi per si sol. Per fomentar l'arquitectura com una de les belles arts, estableix acords amb museus. Col·labora, per exemple, amb el Reina Sofia de Madrid per a la incorporació de l'arquitectura a la seva col·lecció permanent. I ara mateix té cedit material per a l'exposició de la Fundació Miró sobre el grup AD-LAN.

Aquest sector essencial per al discurs

Els arquitectes catalans desempolsegaran, després de l'estiu, la idea d'un centre obert de l'arquitectura catalana. La capitalitat mundial del 2026 és l'excusa perfecta per rellançar l'arquitectura, l'urbanisme i el disseny de Barcelona

MONTSE GIRALT / ARXIU

Exhibició de mapping per celebrar la restauració de la façana del COAC

cultural de Barcelona necessita un projecte que no depengui de la implicació *guadianesca* dels polítics responsables de Cultura. Cal recordar que el desembre del 2015 els consellers **Santi Vila** (Territori) i **Ferran Mascarell** (Cultura) van presentar al COAC el projecte del Museu d'Arquitectura i Urbanisme de Catalunya, que s'havia d'ubicar en un

dels pavellons finals de Montjuïc. La iniciativa la impulsaven la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i el COAC.

Però del projecte, que firmaven l'historiador **Antoni Nicolau** i l'arquitecte **Fernando Marzá**, no se'n va saber res més. Propostes com aquesta van quedar postergades en els anys àlgids del conflicte polític. No hi és en el pla de museus.

Ara, la celebració de l'any mundial de l'arquitectura el 2026 ha de servir per alinear esforços i aconseguir que la declaració de la Unesco sigui un paraigua sota el qual creixin iniciatives diverses. Una de les quals podria ser l'impuls definitiu d'aquest centre obert d'arquitectura. Juntament amb el Disseny Hub, podria convertir-se en un motor per posicionar millor Barcelona en el debat global de l'arquitectura, l'urbanisme i el disseny.

Els grans esdeveniments no han abundat a l'agenda barcelonina dels últims anys. A més, derrotes com la de la candidatura a l'agència europea del Medicament i, en menor mesura, la de l'Agència de Meteorologia, havien esquarterat l'autoestima de la ciutat.

L'últim projecte d'un museu específic data del 2015, quan el van presentar Mascarell i Vila

En certa manera, Barcelona inicia ara un nou aprenentatge. El 2023 afronta un repte que serà un autèntic baròmetre de la seva autoexigència: els aniversaris de Picasso, Miró i Tàpies, que són una excusa excel·lent per a la reactivació. El 2024, juntament amb altres municipis metropolitans, acollirà la fira nòmada d'art Manifesta. En paral·lel, a curt termini es juga ser una ciutat de referència en l'humanisme tecnològic.

De les decisions que es prenguin els pròxims mesos dependrà que Barcelona estigui el 2026 a l'altura del que se n'espera.

@miquelmolina / mmolina@lavanguardia.es

Madrid s'afegeix a la festa de la llum

C El Madrid cultural viu un moment d'eufòria després del merescut reconeixement com a patrimoni de la humanitat per part de la Unesco de l'eix passeig del Prado-Recoletos. En aquest context, s'ha anunciat aquesta setmana la primera edició d'un festival internacional de la llum, que s'incorporarà així a una tendència que va a més a les ciutats globals. Barcelona celebrarà al novembre la desena edició del seu Llum BCN, festival internacional de les arts lluminoses.

Les noves masculinitats

C Barcelona ha anunciat l'obertura d'un centre des del qual es promouran referents positius de masculinitat. Un front obert que motiva aquesta ofensiva política és, òbviament, la preocupant reiteració de casos de *LGTBIfobia*, una xacra que requereix un gran esforç de reeducació. Seria interessant, tot i això, que el centre s'ocupés també de convèncer els homes joves, potencials prostituidors, que el lloguer del cos de dones no hi té lloc en una societat igualitària.

Els presidents i el 'dúmping' fiscal

C Un dels efectes col·laterals de l'absència de Pere Aragonès a la conferència de presidents celebrada divendres a Salamanca va ser el de perdre l'ocasió de donar suport al president valencià, Ximo Puig, en la seva ofensiva contra el "dúmping fiscal" de Madrid. Barcelona i Catalunya són també víctimes de l'efecte aspiradora que exerceix la capital. Cal lamentar, per això, que Puig no comptés amb el suport del president quan va plantejar la necessitat d'un sistema més just de finançament.

La Cubana

Un viatge del "no res" al 2021

40+1 anys

Miramar Centre Cultural Sitges

Reserva la teva entrada a www.culturasitges.cat/entrades

Col·labora

LA VANGUARDIA